

Campana de les hores de la parròquia de Sant Pere

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer Major, 1.
Emplaçament Església de Sant Pere.
Alçada: 194

Coordenades:

Latitud: 41.43995
Longitud: 1.86499
UTM Est (X): 405181
UTM Nord (Y): 4588219

Classificació

Número de fitxa 08091 - 340
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1849
Autoria de l'element: Isidre Pallès
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: L'Església de Sant Pere és un Bé Cultural d'Interès Local: BCIL / Immoble / 8305-I
Número inventari Inventari de Campaners: 20602
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada accessible

Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat (Carrer d'Armenteres, 35, 08980 Sant Feliu de Llobregat)

Fitxes associades:

[Església de Sant Pere](#)

[Campana dels quarts de la parròquia de Sant Pere](#)

Autoria de la fitxa Gerard Panadés. INSITU SL

Data de registre de la fitxa: dv., 07/06/2024 - 17:16

Descripció

La campana coneguda com la campana de les hores s'ubica al rellotge municipal.

Va ser fosa el 1849 per Bonaventura i Isidre Pallès. Amb un diàmetre de 75 cm i un pes de 244 kg. No disposa de jou, i té com a decoració un relleu de la Immaculada, patriarca de l'Església.

Actualment, es troba instal·lada al lloc de la campana dels quarts.

Història

Les primeres notícies que tenim de campanes i similars en època antiga, però segons la tradició, és al segle V, quan Sant Paulí de Nola n'afavoreix la implantació a les esglésies. Les primeres referències de l'ús de campanes, de mida petita, es remunten al segle VI, quan comença la seva difusió en monestirs i esglésies. A partir del segle XI se'n generalitza l'ús i a partir del segle XII ja agafen la forma que coneixem avui dia.

Un cop acabada l'església parroquial el 1871, l'arquitecte Joan Pascual i Batlle (1835-1906) hi va incorporar l'actual campanar. S'hi van traslladar, entre altres elements, les antigues campanes del Castell, com la petita, la del Roser. El 1903 es va fondre una altra campana de vora una tona de pes, feta per Jaume Guitart. No obstant això, es va acabar trencant al cap de poc més d'un any. El 1906 es van beneir la Montserrat, de 1.172 kg, feta amb el metall de la campana trencada tres anys abans, i que va ser despenjada el 1937 durant la guerra i fosa per fer armament, i la Miquela, totes dues finançades pel Joaquim Jover, marquès de Gelida.

Bibliografia

CARAFÍ, Enric (1997). "Les campanes de Gelida, el poble en té 13". *Programa Festa Major 1997*. pp. 85-94.

CARAFÍ, Mercè (1998). *L'Abans. Recull gràfic de Gelida, 1890-1965*. Efadós Editorial.

ESTRUCH, Josep (1996). "Cloenda de setembre. Dues figures gelidenques entranyables". *Programa Festa Major 2002*. pp. 105-108.

LLOPART, Carme (1988). "Tocs de Campanes". *Programa Festa Major 1988*. pp.71-72.

MAURI, Alfred (2019). *Campanes, campanars i campaners de Gelida*. Quaderns Gelidencs d'Història i Societat – 8. Ajuntament de Gelida.

PASCUAL, Anton (1986). "Fa 100 anys, el marquès de Gelida es va relacionar amb Sant Joan Bosco".
Programa Festa Major 1986. pp. 56-58.

Enllaços d'interès:

[Inventari de Campaners](#)

